

Sygn. akt IV U 522/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lipca 2015 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. Ż. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności
w Województwie (...) we W.

z dnia (...) znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...), znak: (...). (...)

w ten sposób, że :

pkt I – zalicza J. Ż. (1) do znacznego stopnia niepełnosprawności;

pkt II - symbol przyczyny niepełnosprawności 10-N;

pkt III - orzeczenie wydaje się okresowo do 31 lipca 2017r.

w zakresie wskazań:

pkt 7/ konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w

związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji- **wymaga;**

pkt 9/ spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art.

8 ust. 3 a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku- prawo o ruchu drogowym

(DZ.U. z 2012, poz. 1137 z późn. zm.)- **spełnia.**

UZASADNIENIE

J. Ż. (1) odwołał się od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu (...) o Niepełnosprawności we W. z dnia (...), wnosząc m.in. o zmianę symbolu niepełnosprawności na 04-0, zmianę pkt 7 – na wymaga, pkt 9 – na spełnia, zmianę przyczyny niepełnosprawności według 10-N/04-0.

W uzasadnieniu odwołania podał m.in., że zaskarżone orzeczenie nie spełnia wymogów przewidzianych stosownymi przepisami prawa, a w szczególności prawidłowo sporządzonego uzasadnienia. Orzeczenie stwierdzające umiarkowany stopień niepełnosprawności jest niezgodne ze stanem zdrowia. Po udarze mózgu nastąpiły powikłania, tj. padaczka pourazowa, depresja, uszkodzenie prawego oka. Ma duże trudności z poruszaniem się. Potrzebuje pomocy przy przygotowywaniu posiłków. Nie potrafi samodzielnie przyjmować porcji leków. Posiada ograniczoną zdolność do samodzielnej egzystencji.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania, uzasadniając to m.in. tym, że zgodnie ze stanem faktycznym oraz wiedzą medyczną brak podstaw do zmiany pkt II orzeczenia dotyczącego niepełnosprawności oraz pkt 9 wskazań.

Sąd ustalił :

Orzeczeniem z (...). (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. zaliczył J. Ż. (1) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności; symbol przyczyny niepełnosprawności - 10-N, 07-S; okresowo do 31.07.2017 r.; ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 1.07.2014 r., a w zakresie wskazań m.in. : pkt – nie wymaga; pkt 9 – nie spełnia.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we (...).(…) utrzymał w mocy wskazane przez J. Ż. orzeczenie (...) w K..

Od orzeczenia tego J. Ż. odwołał się do tut. Sądu

Dowód : orzeczenie (...) z (...), orzeczenia (...) (...)

dokumenty zgromadzone w aktach (...) zał.

Biegły sądowy specjalista neurolog orzekł, że z punktu widzenia neurologa J. Ż. jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym – okresowo do 31.07.2017 r.; symbol – 10-N, 07-S, a w zakresie wskazań: pkt 7 – wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji; pkt 9 – spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 1 ustawy z 20.06.1998 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Dowód : opinia biegłego neurologa – k. 15-16.

Biegły sądowy specjalista kardiolog orzekł, że J. Ż. w ocenie internistycznej jest osobą z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Zasadniczym problemem zdrowotnym są neurologiczne następstwa schorzeń internistycznych w postaci udaru mózgowego.

Dowód : opinia biegłego kardiologa – k. 29-30.

Sąd zważył :

Odwołanie jest uzasadnione częściowo.

Przepis art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011r., Nr 127, poz. 721 z p. zm.) stanowi, że:

1) ust. 1 – do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającej w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji,

2) ust. 2 – do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych,

3) ust. 3 – do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Podstawowymi, udokumentowanymi schorzeniami J. Ż. (1) są : schorzenia neurologiczne – symbol 10-N i schorzenia układu krążenia – symbol 07-S.

Ani w postępowaniu prze (...) i (...), ani w postępowaniu przed tut. Sądem nie złożył dokumentacji medycznej związanej ze schorzeniem narządu wzroku – symbol 04-0.

Dlatego też, na mocy art. 278 kpc Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych – neurologa i specjalisty chorób wewnętrznych, którzy posiadają wiadomości specjalne do wydania orzeczenia co do stanu zdrowia powoda.

Sąd nie znalazł podstaw do ustanowienia w sprawie biegłego okulisty.

Biegły neurolog, po zbadaniu powoda i analizie dokumentacji medycznej, orzekł, że może on zostać zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności okresowo do 31.07.2017 r., oraz że zachodzą przesłanki do wskazań z pkt 7 i pkt 9.

Natomiast biegły specjalista chorób wewnętrznych – kardiolog, orzekł, iż powód może być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, oraz że nie zachodzą przesłanki do wskazań z pkt 7 i pkt 9.

Także biegli : neurolog i internista-kardiolog, orzekli, że badanie powoda przez innych biegłych nie jest konieczne.

Mimo pouczenia, pełnomocnik powoda w określonym mu 14 dniowym terminie (k. 27 i k. 38) nie wniósł zastrzeżeń do opinii obu biegłych.

Przyjąć zatem należało, że zgadza się z ustaleniami i wnioskami końcowymi obu opinii.

Sąd w całości dał wiarę obu opiniom, albowiem są pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Ponadto żadna ze stron nie wykazała, iż opinie są rażąco wadliwe lub w sposób oczywisty błędne.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem nie wniosłyby do sprawy niczego co nie wynikało z opinii biegłych. Wszystkie bowiem fakty, mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, zostały wyjaśnione przez biegłych (art. 299 kpc).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono, jak w sentencji.